

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 890

гр. Бургас, 15.09.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на петнадесети септември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Яни Г. Гайдурлиев

Членове: Цвета Ж. Попова
Ангел Д. Гагашев

като разгледа докладваното от Цвета Ж. Попова Въззивно частно наказателно
дело № 20212100600811 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2 вр. чл. 249, ал. 3 НПК.

Образувано е по постъпил в срок частен протест от прокурор при
Районна прокуратура - гр. Бургас срещу определение от 15.07.2021 г.,
постановено в разпоредително заседание по НОХД № 2089/2021 г. по описа
на Районен съд - гр. Бургас. С посоченото определение съдът на основание
чл. 248, ал. 5, т. 1 вр. чл. 249, ал. 1 вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК е прекратил
съдебното производство и е върнал делото на прокурора за отстраняване на
допуснати на досъдебното производство отстраними съществени процесуални
нарушения, довели до нарушаване на правата на обвиняемия.

С протеста се иска отмяна на атакувания съдебен акт като неправилен и
незаконосъобразен.

По делото е постъпило писмено възражение от подсъдимия И. А., в
което са изложени доводи за неоснователност на частния протест.

Бургаският окръжен съд, след като се запозна с материалите по делото,
доводите в частния протест и постъпилото възражение от подсъдимия А. и
като съобрази закона, прие следното:

Производството по НОХД № 2089/2021 г. по описа на Бургаския
районен съд е образувано по обвинителен акт на Районна прокуратура - гр.
Бургас срещу И. Д. А., ЕГН *****, с обвинение за престъпление по чл.
217, ал. 4, предл. 1, вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК – за това, че на неустановени
дати през периода от 01.01.2017 г. до 19.01.2018 г. в гр. Бургас, при условията
на продължавано престъпление, в качеството си на „Регионален мениджър“ за
гр. Бургас към „****“ ЕООД с ЕИК **** - гр. ****, представлявано и
управлявано от С. С. Б., съзнателно ощетил чуждо имущество, поверено му да

го управлява и пази - имущество, собственост на „****“ ЕООД, налично в склада на дружеството, находящ се в гр. Бургас, ул. „Индуриална“ № **, като не изпълнил задълженията си и не упражнил нужните отговорност и контрол по отношение на продажбите, осчетоводяването и движението на стоките, тяхната наличност и отчетност, като от горните деяния /в случая - актове на бездействие/ са последвали значителни щети за „****“ ЕООД в размер на 79 712.36 лева, изразяващи се в липса на стоки на горепосочената стойност.

В проведеното разпоредително заседание районният съд е констатирал наличие на отстраними съществени нарушения на процесуалните правила на досъдебното производство, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, свързани със следните недостатъци в съдържанието на обвинителния акт: в обвинителния акт не е ясно и конкретно посочен фактът, от който произтичат доверителните отношения; липсва яснота какво точно имущество е било поверено на обвиняемия и кое е конкретното правно основание, на което му е било поверено; каква е била стойността на това имущество, кога то е било налично и дали е било в склада през инкриминирания период; не е посочена причинната връзка между конкретното поведение на подсъдимия и настъпилия резултат от това поведение; не е посочено как според прокурора обвиняемият е трябвало да изпълни съвестно задълженията си и какво поведение е следвало да предприеме, за да се приеме, че не е изпълнил задължението си и е налице бездействие от негова страна; липса на индивидуализация по време, място и начин на извършване на всяко едно от деянията, които осъществяват продължавано престъпление.

Районният съд е приел, че при липсата на посочените съставомерни признаци от състава на престъплението и общите формулировки, на които почива обвинението, не може да се определи предмета на доказване, а това води до засягане правото на защита на обвиняемия лице. Затова е прекратил съдебното производство и е върнал делото на прокурора за отстраняване на допуснатите отстраними съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване на правата на обвиняемия.

В подадения протест се твърди, че посочените от съда пропуски не представляват съществено нарушение на процесуалните правила и по никакъв начин не ограничават правата на подсъдимия.

Настоящият съдебен състав намира частния протест за неоснователен, като съображенията за това са следните:

Както правилно са цитирани в протеста задължителните указания, дадени с ТР № 2/2002 г. на ВКС, ОСНК, главното предназначение на обвинителния акт е да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита. Това означава,

че в обвинителния акт задължително следва да бъдат конкретно посочени всички факти, които безусловно подлежат на изследване и доказване, а това са фактите, които съставляват обективни и субективни признаци на престъплението, предмет на обвинението.

В случая обвинителният акт не може да изпълни изтъкнатото предназначение.

На първо място, в акта липсва конкретизация относно предмета на посегателството – в него не е посочено какво е било наличното чуждо имущество непосредствено преди инкриминирания период, което е било поверено на обвиняемото лице да пази и управлява, нито каква е била неговата стойност.

На следващо място, в обвинителния акт липсват достатъчно факти относно съдържанието на изпълнителното деяние на престъплението, в извършването на което И. А. е обвинен. В тази насока е необходимо ясно да бъде посочено в какво се изразява конкретната дейност, която обвиняемият е трябвало да извършва и в какво точно се състои конкретното бездействие, в резултат на което е настъпило ощетяването на чуждото имущество. В акта са посочени задълженията, на обвиняемия, които той не е изпълнил, но тяхната формулировка е твърде обща. Отбелязано е, че обвиняемият А. „не правел собствени ревизии периодично, нито по повод завръщането му от отпуска, не следял паричните наличности в касата, не се запознавал системно с продажбите на стоките и с тяхната наличност, не контролирал по никакъв начин работата на служителите в склада“. От това изложение не се разбира имало ли е разписани вътрешни правила или давани ли са били указания на обвиняемия как да се запознава с продажбите на стоките и тяхната наличност, как да осъществява контрол върху работата на служителите в склада, кога е бил длъжен да извършва ревизии. Твърди се например, че обвиняемият не правел ревизии след завръщането му от отпуск. От материалите по досъдебното производство е видно, че през инкриминирания период обв. И. А. многократно е ползвал отпуск по един ден. При това положение не става ясно дали отсъствието му за един ден е налагало да бъде правена ревизия.

По-нататък, обективен признак на престъплението, предмет на обвинението е причинната връзка между деянието на дееца и престъпния резултат. В обвинителния акт не е посочена обективно съществуващата връзка между неизпълнението на всяко едно от изброените задължения на обвиняемия и настъпилите щети. Вместо това декларативно е отбелязано, че „вследствие на неговото съзнателно бездействие, за дружеството последвали значителни щети в размер на 79 712.36 лева“.

И накрая, от съществено значение е и пропускът в обвинителния акт да бъдат изложени факти, които обуславят субективните признаци на престъплението, в което И. А. е обвинен. Начинът, по който в обвинителния акт е описано поведението на обвиняемия, не изключва по принцип

възможността той да не е съзнавал самото нарушение на свое задължение или пък да е съзнавал, че допуска неизпълнение на свое конкретно задължение, но лекомислено да е считал, че от това няма да настъпят щети. Тоест принципно не е изключена възможността за проявена непредпазливост като форма на вина. Престъплението по чл. 217, ал. 1 НК обаче е умишлено, а умисълът се обективира в самите действия на дееца. Затова в обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът е длъжен да посочи въз основа на осъществени в кой конкретен момент и какви факти извежда правния извод за субективно съставомерно поведение на обвиняемия. В случая това не е сторено.

Посочените по-горе непълноти на обвинителния акт изключват неговата редовност по смисъла на чл. 246 НПК, защото се отнасят до факти, съставляващи обективни и субективни признаци на престъплението, предмет на обвинението. Наличието на тези непълноти съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като винаги лишава обвиняемия от възможността да научи в какво точно е обвинен и да упражни в пълен обем правото си на защита. Допуснатото нарушение може да бъде отстранено единствено чрез връщане на делото в предходната процесуална фаза и изготвянето на нов обвинителен акт.

С оглед на изложените съображения, въззивният съд намира, че атакуваното определение е обосновано и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното и на основание чл. 345 НПК, Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 568 от 15.07.2021 г., постановено по НОХД № 2089/2021 г. по описа на Бургаския районен съд, с което е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокурора.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____